



ת"פ 35683/04/18 - מדינת ישראל נגד יזן עבד אל לטיף, גהאד אלסלואדי, דיא שחאדה, עדנאן ערמין, ראמי ערמין

בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

ת"פ 35683-04-18

תאריך: כ"ו טבת תשע"ט, 03 ינואר 2019

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

1. יזן עבד אל לטיף

2. גהאד אלסלואדי

3. דיא שחאדה

4. עדנאן ערמין

5. ראמי ערמין

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד גלבע

הנאשם 1 וב"כ עו"ד עוואוודה

הנאשם 2 וב"כ עו"ד אזברג'ה

הנאשם 3 וב"כ עו"ד חלבי

הנאשם 5 וב"כ עו"ד דכוור

מתורגמן בית המשפט

גזר דין לנאשמים 1-3, 5

1. כללי

גזר דין בעניינים של ארבעה מבין חמישה נאשמים, שהודו במסגרת ארבעה הסדרי טיעון נפרדים בעבירות שצייקרון בסחר בנשק או בעסקה אחרת בנשק לצד עבירות נלוות ביחס לחלק מהנאשמים.



2. כתבי האישום (המתוקנים)

ביחס לכל אחד מבין הנאשמים הוגש כתב אישום מתוקן ועם זאת, באשר על הפרק אותה פרשה ואין ההבדלים ניכרים, מצאתי לנכון לפרט בתמצית את האמור בכתבי האישום המתוקנים, ביחס לארבעת הנאשמים ביחד. להיבטים הנוגעים לדיון הפרטני בכל אחד מהנאשמים אתייחס בנפרד. העיקרי שבאישומים הינו אישום מספר אחד הנוגע לנאשמים 1-3 ולצדו, ביחס לנאשמים 1 ו- 5 אישום נוסף (המתייחס גם לנאשם 4 שההליך בעניינו עדין מתנהל). מים 4 ו-5 שההליך בעניינם עדיין מתנהל).

הנאשמים 1 - 3: אישום ראשון

א. על פי סעיף 1 לפרק העובדות, שכאמור דומה בעיקרו ביחס לשלושת הנאשמים דנן, ביום 10.2.18 פגש הסוכן בנאשם 3 (השניים, גיסים). הנאשם 3 נשאל ע"י הסוכן ביחס לאפשרות לרכוש נשק ובתשובה השיב לו כי יש לו חבר שניתן לסמוך עליו וכי הוא מוכר נשק ובאפשרותו לתווך בין השניים. על פי סעיף 2, בחלוף כחצי שעה, לאחר שהתקשר אליו הנאשם 3, הגיע למקום הנאשם 1. במפגש בו נכחו שלושת הנ"ל, הציע נאשם 1 לסוכן אקדח "14" תמורת 34,000 ₪, והוסיף שיש לו אקדח אחר, "16", שמחירו 38,000 ₪. לפרטי המשא ומתן לא מצאתי טעם להתייחס, אך ראוי, בפרט ביחס לנאשם 3, לציין שאמר הוא לסוכן שברצונו לקבל תמורה בגין חלקו בעסקה, ככל שתצא לפועל.

ב. על פי סעיף 4 לפרק העובדות של כתבי האישום, כארבעה ימים לאחר מכן, שלח הנאשם 1 באמצעות תוכנת הווטסאפ לסוכן שלוש תמונות של אקדחים. בימים הבאים, התקדם המשא ומתן, נקבעו פגישות ונדחו, ולכל זאת לא מצאתי טעם להתייחס.

ג. כך התנהלו הדברים עד ליום 19.2.18. על פי סעיף 7 לפרק העובדות, במועד זה, התקשר הסוכן לנאשם 1, שאף עירב במו"מ אדם נוסף אותו הציג כבן דודו. הסוכן ציין בפני השניים, שברצונו לרכוש את האקדח שהוצע תמורת 34,000 ₪, והשלושה קבעו להיפגש באותו ערב בשועפט. על פי סעיף 10 לפרק העובדות של כתב האישום, בשעות הערב של התאריך הנ"ל, נקבעה פגישה בה הגיע הסוכן לתחנת דלק בשייח ג'ראח, שם פגש בנאשם 1, ואלה נסעו



למחנה הפליטים בשועפט ופגשו בנאשם 2.

ד. עם הגעת הנ"ל למחנה הפליטים שועפט, עצר הנאשם 1 את רכבו סמוך לבית קפה ולמכונית נכנס הנאשם 2, בו ישבו, כאמור, הנאשם 1 והסוכן. הנאשם 2 מסר לסוכן אקדח חצי אוטומטי שפרטיו בכתב האישום, וכן מחסנית תואמת שבתוכה כדורים. הסוכן בדק את האקדח והשלושה המשיכו לביתו של הנאשם 1.

ה. על פי סעיף 12 לפרק העובדות, במהלך הנסיעה, ניהל הסוכן עם הנאשמים 1 ו-2 ששהו, כאמור, ברכב, מו"מ ביחס למחירו של האקדח ואף סיכמו את מחירו - 33,000 ₪.

ו. סעיף 14 לפרק העובדות מתאר את ליבת עסקת מכירת האקדח. הנאשם 2 עטה כפפות על ידיו, החל לנקות את האקדח במטרה שלא להשאיר סימנים על האקדח ובמקביל ביקש מהסוכן לספור את הכסף. הסוכן העביר את הכסף לידי הנאשם 2, וזה האחרון העביר את הסכום לאחר ששהה בבית ושזהותו אינה ידועה למאשימה, אשר בדק את השטרות. לאחר מכן, הנאשם 2 מסר את האקדח לסוכן.

ז. לאחר זאת חזרו הסוכן והנאשם 1 לרכב, ובמהלך הנסיעה לאזור העיר העתיקה שאל הנאשם 1 את הסוכן ביחס לחלקו בעסקה. ואכן, הסוכן העביר לידי הנאשם 1 סך של 1,400 ₪ תמורת חלקו בעסקה.

ח. על פי כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 1, הורשע הוא בסחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין [להלן: "**החוק**"].

ט. על פי כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 2, הורשע הוא בסחר בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק ובשיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

י. ועל פי כתב האישום המתוקן בעניינו של הנאשם 3, הורשע הוא בסיוע לעסקה אחרת בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק בצירוף סעיף 31 לחוק.



הנאשמים 1, 5 - אישום שני

- א. על פי סעיף 1 לפרק העובדות של אישום זה, שוחח הנאשם 1 עם הסוכן ביום 26.2.18 מספר פעמים, תוך שאמר לו הנאשם 1 שיציג בפניו באותו יום מספר אקדחים לבחירתו. השניים קבעו להיפגש כשעה לאחר מכן בתחנת דלק.
- ב. הסוכן והנאשם 1 אכן נפגשו בהמשך היום ונסעו לשועפט ברכב משותף. עם הגיעם, יצא הנאשם 1 מהרכב ובחלוף מספר דקות שב ואמר לסוכן, שלבן דודתו יש מספר אקדחים טובים שמחירם עד 30,000 ₪. נאמר לסוכן שביום למחרת יוכל לפגוש בבן הדודה.
- ג. ביום המחרת שוחחו הנאשם 1 והסוכן מספר פעמים, וביחס לאקדח עליו דובר עדכן הנאשם 1 את הסוכן שהאקדח מוכן ומחירו - 33,000 ₪. בהמשך עדכן הנאשם 1 את הסוכן בדבר פגישה מתוכננת של שניהם עם בן דודתו, ואמר כי לפגישה יביא עמו שני אקדחים.
- ד. באותו יום, 27.2.18, נפגשו הסוכן והנאשם 1 בתחנת דלק ונסעו יחדיו ברכב לכיוון שועפט. על פי סעיף 5, עם הגעתם, פגשו באחר, אמין חמדאן, שנכנס לרכב, ובנוכחות הנאשם 1 העביר לסוכן אקדח חצי אוטומטי שפרטיו בכתב האישום, וכן שתי מחסניות ונרתיק תואמים. אמין אמר לסוכן בנוכחות הנאשם 1, שעל הפרק אקדח חדש שמחירו 18,500 ₪ ושכוחו לספק כדורים רבים. סעיף 7 מלמדנו שאמר הסוכן לאמין, שהוא מעוניין באקדח וביקש מאמין להביא כדורים על מנת שיוכל לבדוק אותו. לאחר כחצי שעה, הגיע אחר ומסר לאמין 2 כדורים.
- ה. סעיף 8 מהווה את ליבתו של אישום זה. לאחר שהחלו השלושה בנסיעה, מסר הסוכן לאמין את האקדח. אמין הכניס כדורים לאקדח, ירה מבעד לחלון שני כדורים, פרק את האקדח והשיבו לידי הסוכן. הסוכן מסר לאמין 18,500 ₪. במהלך שובם לעיר העתיקה של הסוכן והנאשם 1, העביר הסוכן לנאשם 1 את הסך של 1,500 ₪ תמורת חלקו בעסקה.
- ו. סעיפים 7 - 10, מתייחסים לחלקו באישום זה של נאשם 5. על פי סעיף 9, ביום 6.3.18,



שוחח הסוכן עם הנאשם 5 ונקבעה פגישה במחנה הפליטים שועפט. על פי סעיף 10, בהמשך לכך, נפגש הסוכן עם הנאשם 5. הנאשם 5 נכנס לרכב בו ישב הסוכן, כיוונו לנקודה מסוימת, שם המתינו להבאת האקדחים. ברם, לאחר המתנה, עדכן הנאשם 5 את הסוכן שהדבר מתעכב בשל המחסום הצבאי שנמצא בקלנדיה ובסופו של דבר, אמר הסוכן לנאשם 5 שאין ביכולתו להמתין עוד והשניים נפרדו. מכאן המסקנה שעל הפרק נסיון ולא עבירה שביצועה הושלם.

ז. בגין מעשיו אלה, הורשע הנאשם 1 בעבירה אחת של סחר בנשק, לפי סעיף 144(ב2) לחוק, והנאשם 5, בניסיון סחר בנשק - העבירה הנ"ל + סעיף 25 לחוק.

3. הסדרי טיעון חלקיים ולשאלת מתחם הענישה

א. ביחס לנאשמים 2, 3 ו-5 הגיעו הצדדים להסדר טיעון חלקי, לפיו, הגבילה עצמה המאשימה לתקרת הענישה. על פי הלכת שפרנוביץ [ע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל] רואה אני עצמי פטור מדיון במתחם הענישה בעניינם.

1. אשר לנאשם 2, הוסכם שתגביל עצמה המאשימה ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

2. אשר לנאשם 3, הוסכם שתגביל עצמה המאשימה ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

3. אשר לנאשם 5, הוסכם שתגביל עצמה המאשימה ל-16 חודשי מאסר בפועל, לצד תנאי. עובר לשלביו האחרונים של הדיון, התברר, שנותרה מחלוקת בין הצדדים בשאלת הקנס.

ב. על הפרק, אפוא, שאלת מתחם הענישה ביחס לנאשם 1 בלבד. ואולם, קודם שאתייחס למחלוקת בין הצדדים, יוער שמקובלת עליי עמדת המאשימה, שהגם שמדובר ביחס לנאשם זה



בשני אישומים, נכון מלכתחילה להתייחס אליהם ביחד. הדמיון באישומים והעובדה שעל הפרק אותו סוכן וסמיכות המועדים (כשבועיים בין עסקה לעסקה) מצדיקים את הדבר. לטענת המאשימה, ראוי למתחם שיוגדר על הטווח שבין 48 חודשי מאסר לבין 60 חודשי מאסר. לטענת ב"כ הנכבד של הנאשם 1, הפריזה ביותר המאשימה בדרישתה זו.

ג. ואולם קודם שאשוב לשאלת מתחם הענישה, נכון להתייחס בתמצית לאחדות מהטענות שהועלו ביחס לנאשם זה, העשויות, לפחות לדעת ההגנה, להשליך גם על הדיון בשאלת מתחם הענישה, ולקולא.

1. דגש רב בטיעוניו שם ב"כ הנאשם 1 על כך שתפקיד מרשו בפרשות, היה תפקיד של מתווך, וביחס למתווך ראוי לבית המשפט להימנע ממיצוי הדיון, באשר אין דינו של מי שתיווך כמי שמכר. ניתנה הדעת לטענה זו, וגם אם עיונית ניתן להבין שעיקר תפקידו של הנאשם 1 בפרשות שפורטו היה תפקיד של מתווך, ספק רב עד כמה יש בכך כדי להשליך על שאלת העונש. זאת, בפרט, כאשר ניתן ללמוד מהתמונה הכוללת שאין על הפרק תיווך אקראי. גם חוק העונשין, ולא בכדי, אינו מגדיר בנפרד עבירת תיווך תוך הקלה בעונשו של המתווך. גם אם ניתן לומר שהיה נאשם 1 מתווך, עיסוקו היה בהיקף נרחב וניתן בנקל ללמוד מכתב האישום, על מקומו במארג וידיעתו כיצד וממי ניתן להשיג נשקים למכירה במהירות ובזמינות (וודאי שאזכיר, שנענה הוא להצעות בסמיכות רבה למועד בו הופנו אליו הצעות אלה). "המתווך" גם עשה במלאכתו במסירות תוך נוכחות בפגישות, תוך מעורבות בהתקשרויות עצמן, ותוך שגם ביקש לעצמו תמורה הולמת בגין כל עסקה.

2. טענה נוספת הינה, שבהינתן שנמכרו אקדחים ולא נשקים אלימים יותר כגון תת מקלע, יש בכך כדי להקל. גם טענה זו, לדידי, נכונה, אומנם, עובדתית, אך ספק בעיניי איזה משקל נועד לה. גם בכוחו של אקדח להמית ובכל הקשור לביצוען של עבירות, מבחינות מסוימות, אקדח אף מסוכן יותר באשר ניתן ביתר קלות להחביאו.

3. עוד נטען לחלקו של הסוכן בעסקאות, ואף ביוזמה שלקראתן. אכן, היה הסוכן פעיל



בהתקשרויות, ועל כך אין חולקין ואולם על פני הדברים, אין הפרק סוכן מדיח כהגדרת הפסיקה, ולא בכדי הודה נאשם זה בעבירות שיוחסו לו.

ד. לאחר שניתנה הדעת לכל האמור לעיל ולפסיקת בתי המשפט ביחס לעבירות בנשק, לרבות מדיניות ההחמרה קובע אני את המתחם הרלוונטי על הטווח שבין 20 חודשים לבין 48 חודשים. זאת, תוך שנלקחו בחשבון גם העבירות הנלוות.

4. פסיקת בתי המשפט, ערכים מוגנים ומדיניות ההחמרה

חומרתן של עבירות נשק, קיבלה ביטוי בפסיקה בעקביות:-

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות אלו ועל הפגיעה הנלווית להן בערכים החברתיים המוגנים שביסודן.. פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלווה הציבור וביטחונו. כלי הנשק שנמכרו במסגרת האישומים עם על פי טיבם כאלה שבאמצעותם ניתן בנקל לפגוע בשלמות הגוף ולגדוע חיי אדם. חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממש, שהרי דין סחר ברובה סער, בתת מקלע או באקדח אמין ואיכותי, אינו כדין סחר באקדח מאולתר" [ע"פ 8045/17 מחמוד ברנסי נ' מדינת ישראל (16.8.2018)].

על כך חזר בית המשפט העליון, גם בשנים האחרונות, ודבריו אף משקפים מגמה של החמרה ביחס לעבירות אלה:-

"בפסיקתנו נקבע, לא אחת, כי יש לראות את תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק בחומרה רבה. נפסק כי לא ניתן להשלים עם קיומו של 'שוק' מחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, וגדיעתו היא תנאי הכרחי למיגורם של מעשי אלימות חמורים, המתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה. אלה מתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריינים.. הדבר חמור שבעתים במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול להגיע אף לידי מעורבים בפעילות חבלנית עוינת על רקע בטחוני... ואכן, המגמה בשנים האחרונות לגבי עבירות הנשק היא של החמרה ברמת ענישתם של המעורבים בהן ומתן ביטוי עונשי ההולם את הסכנה הנשקפת מהם" [ע"פ



4154/16 רונן דהוד נ' מדינת ישראל, (19.1.2017) וכן ראה ע"פ 2802/18 איוב ג'ואמיס נ' מדינת ישראל (26.7.2018); ע"פ 536/17 וסאם שלאידה נ' מדינת ישראל (10.8.17).

ארבעת הנאשמים - הדין הפרטני (לרבות בשים לב לעבר הפלילי)

5. הנאשם 1

א. תחילה, נמצא לציין את עברו הפלילי. לחובתו שתי הרשעות קודמות מהשנים האחרונות. בשנת 2016 הורשע בבית המשפט הצבאי יהודה בזריקת חפץ לעבר אדם ונדון לשמונה חודשי מאסר בפועל (לצד ענישה נלווית). בשנת 2018, הורשע בשנית בבית המשפט הצבאי יהודה בגין הפרת הכרזת סגירת שטח/הפרעה לרשות, ונדון ל - 40 ימי מאסר בפועל. ממועד מתן גזר הדין המאוחר (12.3.18) אף אנו למדים, שאת העבירות דנן, ביצע פחות מחודש לאחר אותו גזר דין, ובהינתן שריצה את 40 ימי המאסר שהושתו עליו, ביצע הוא את העבירות דנן, ככל הנראה, סמוך מאד לאחר שחרורו. ער אני לטענת ההגנה, שעל הפרק עבירות מסוג שונה, אך נכון אני לקבל טענה זאת חלקית בלבד. אכן, לא הורשע הוא בעבירות שבמרכזן עסקאות נשק, אך הזיקה בין טיב העבירות בהן הורשע כאמור, לבין העבירות דנן, ברורה, ואין לומר שעל הפרק עבירות מסוג שונה בתכלית: לא כדעת ההגנה, דעתי.

ב. עם זאת, לזכותו של הנאשם הודאתו ונכונותו לקבל את האחריות למעשיו, ומשיקולי מדיניות ברורים ומודגשים, לכך משקל של ממש בשיקולי בית המשפט. לטעמי, די בשיקול זה לבדו כדי להצדיק את הקביעה, לפיה לא ראוי בכל מקרה להשית על הנאשם עונש העולה על רף המחצית שבתוך המתחם.

ג. על יסוד כל האמור לעיל, ותוך שתודגש בפרט מסקנתי, שמלמדות הנסיבות על נאשם שלחובתו שתי הרשעות קודמות והיה הוא מצוי בעומק עסקי הנשק, גם אם, אולי, רק כמתווך, עד כמה שניתן לראות בכך טיעון לקולא, הנכון הוא לגזור את עונשו ברף האמצע של מתחם הענישה וכך ייקבע כאמור להלן לצד ענישה נלווית. אשר לענישה הנלווית אך אציין, שממאסר מותנה צופה פני עתיד, אין כל מנוס, ובאשר ביקש הנאשם לעצמו גם רווח כלכלי, הנכון הוא לצרף למאסר שייגזר על הנאשם גם רכיב ענישתי כספי.



ד. סוף דבר, גוזר אני על נאשם 1 כדלקמן:

1. מאסר לתקופה של 34 חודשים לחישוב מיום מעצרו, 9.4.18.

2. כמו כן, ירצה 12 חודשי מאסר בפועל אם בתקופה של שנתיים לאחר שחרורו, יעבור עבירה נוספת על סעיף 144 לחוק העונשין.

3. לצד האמור ותוך שאשוב ואזכיר גם את המניע הכלכלי שהיה לנאשם זה, אורה על קנס בסך של 10,000 ש"ח שישולם ב- 10 תשלומים מיום 1.3.19. באי תשלום, ייאסר בשל כך ל- 100 יום.

6. הנאשם 2

א. לזכותו העדר עבר פלילי קודם כלשהו, ולא פחות מכך, לזכותו הודייתו שכאמור לעיל, משקלה בעיני ניכר.

ב. עמדת המאשימה ביחס אליו ל- 30 חודשי מאסר, בהתאם לרף העליון שעל פי הסדר הטיעון. עם זאת, נטען ע"י ב"כ הנכבד של המאשימה למתחם הרלוונטי לגביו, לשיטתו בין שנתיים וחצי לארבע שנות מאסר בפועל. הנכון הוא לטענת המאשימה, להציבו ברף התחתון, ומכאן בקשתה ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

ג. בטענותיו הדגיש ב"כ הנכבד את השיקולים שפורטו כבר בפתיח לפסקה זאת, חזר לטיעון שאין המדובר אלא באקדח, וטען לאורח החיים הנורמטיבי של משפחת הנאשם ואף של הנאשם. עוד הופנה בית המשפט לדברי אמו שקיבלה את רשות הדיבור וביקשה לחזק דברים אלה.

ד. ביחס לנאשם זה, נכון אני, אכן, להימנע ממיצוי הדין עמו. מתקופת מאסר אין מנוס, ואולם נכון אני לראות בהצהרת המאשימה, בהגינותה הרבה, לכך שראוי להציבו ברף התחתון של



המתחם הסביר, כהצהרה שתתמוך במסקנתי דלעיל.

ה. סוף דבר גוזר אני על הנאשם 2 כלדקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 20 חודש, לחישוב מיום מעצרו 9.4.18.

2. כמו כן, ירצה 8 חודשי מאסר בפועל אם בתקופה של שנתיים לאחר שחרורו, יעבור עבירה נוספת על סעיף 144 לחוק העונשין.

3. לצד האמור, אורה על קנס בסך של 5,000 ש"ח שישולם בחמישה תשלומים מיום 1.3.19. באי תשלום, ייאסר בשל כך ל- 50 יום.

7. הנאשם 3

א. חלקו בפרשה קל משל קודמיו, ולא בכדי הורשע הוא אך בעבירה אחת של סיוע לעסקה אחרת בנשק.

ב. אף לזכותו קבלת אחריות והודאה מלאים, אם כי, מנגד, לחובתו, הרשעה משנת 2016. בבית המשפט הצבאי יהודה נדון בגין זריקת חפץ לעבר אדם, ונגזרו עליו שבעה חודשי מאסר. בהתאם לעמדתו שקיבלה כבר ביטוי ביחס לנאשם 1 אציין, שהגם, שאכן, אין המדובר בעבירה בדיוק מהסוג בה הורשע עתה, אתקשה לראות בהרשעתו הקודמת כבלתי רלוונטית, ונועד לה משקל מסוים, גם אם מידתי, בשיקולי בית המשפט.

ג. כאמור, הגבילה עצמה המאשימה בעניינו ל- 12 חודשי מאסר בפועל והיא מצדדת בענישה ברף זה. ב"כ הנכבד מבקש להסתפק בתקופת מעצרו, העומדת במועד גזר דין זה על כשמונה חודשים.

ד. נכון בנסיבותיו של נאשם זה להימנע ממיצוי הדין עמו. כשלעצמי נוטה הייתה דעתי לעמדת



המאשימה, לפיה "שוקללו" טיעוני הקולא כבר במסגרת הסדר הטיעון. עם זאת, בשים לב לחלקו המתון של נאשם זה בפרשה, ואגב שאיפתי לתת ביטוי חוזר ומודגש לערך הרב שרואה אני בקבלת אחריות ובהודאה, נכון אני להקל במעט ולהימנע מעונש ברף ההסכמה של המאשימה, תוך שאקבל שנכון להימנע ממיצוי הדין עמו.

ה. סוף דבר, גוזר אני על נאשם זה כלדקמן:

1. מאסר לתקופה של תשעה וחצי חודשים לחישוב מיום מעצרו, 9.4.18

2. כמו כן, ירצה 8 חודשי מאסר בפועל אם בתקופה של שנתיים לאחר שחרורו, יעבור עבירה נוספת על סעיף 144 לחוק העונשין.

3. לצד האמור, אורה על קנס בסך של 3,500 ש"ח שישולם בחמישה תשלומים מיום 1.3.19. באי תשלום, ייאסר בשל כך ל- 35 יום.

8. הנאשם 5

א. כאמור, הורשע נאשם זה בניסיון לסחר בנשק.

ב. אף לזכותו קבלת אחריות והודאה מלאים, ובניגוד לקודמו, אין לחובתו הרשעות קודמות כלשהן.

ג. המאשימה הגבילה את עצמה בעניינו ל-16 חודשי מאסר בפועל, והיא מצדדת בענישה ברף זה. בנקודה זו, לא לחלוטין ברורה עקביות עמדת המאשימה. מקבל אני שניתן, אולי, להיזקק למסקנה שניסיון סחר בנשק חמור מסויע לעסקה אחרת בנשק (כפי שהורשע הנאשם 3), ואולם, בהינתן שלנאשם 3 הרשעה קודמת בעבירה שהובילה אותו לשבעה חודשי מאסר, מעט פחות ברור מדוע הוגבל העונש בעניינו ל-12 חודשי מאסר.



ד. דגש מיוחד בטיעוניה, שמה ההגנה על גזר דינו של בית משפט זה בת"פ 35608-04-18, שעל פני הדברים, עניינה בנגזרות אחרות של אותה פרשה בדיוק ואותו סוכן. למותר להוסיף, שהנאשמים בהליך דהתם והנאשמים בהליך דנן נעצרו בסמוך, ומכל מקום, אין חולקין שקיימת זיקה ישירה בין שני כתבי האישום. בהליך הנ"ל, הורשע הנאשם 2, שם, פהד רג'בי, בדיוק באותה עבירה כבפרשתנו - ניסיון סחר בנשק. לסופו של יום נגזר עונשו ל-12 חודשי מאסר. לטענת ב"כ הנאשם, מלמדות הנסיבות באותו הליך על מעורבות עמוקה יותר ועל חומרה יתרה מכפי פרשתנו, ואולם, גם אם וככל שאסבור, שמשלב מסוים הופכת האבחנה בין רג'בי הנ"ל לנאשם דנן למלאכותית, עדיין מתקשה אני לראות מאיזה טעם אחמיר בעונשו מכפי העונש שנגזר על רג'בי.

ה. משיקולי אחידות הענישה, הנכון הוא לגזור את עונשו של הנאשם דנן ל-12 חודשי מאסר וכך נפסק בזה. לצד זאת, אורה על קנס. אין לקנס ביטוי בהסדר הטיעון, ועתה נחלקים הצדדים בשאלה זו. בשים לב למחלוקת בין הצדדים בשאלת הקנס, כאשר, ככל הנראה, בהיסח הדעת נמנעו הצדדים מלתת דעתם לשאלה זו עובר לסיכום הפרשה, אורה על קנס בשיעור מחצית הסכום שהושת על רג'בי. בשים לב לטענות ההגנה יוטעם, שככל שמדגישה ההגנה את עונשו של רג'בי לצד עקרון אחידות הענישה, נכון להשוואה זו להקרין גם למישור הקנס, ואם על רג'בי הוטל קנס, הנכון הוא גם אם נשמט הדבר מהסדר הטיעון, שגם הנאשם דנן ישלם קנס, ולכל הפחות, חצי מרג'בי. מכל מקום, כידוע, אין בית המשפט כבול כלל להסדר הטיעון.

ו. סוף דבר, גוזר אני כלדקמן:

1. מאסר לתקופה של 12 חודשים ויום, לחישוב מיום מעצר הנאשם, 17.4.18.

2. כמו כן, ירצה 8 חודשי מאסר בפועל אם בתקופה של שנתיים לאחר שחרורו, יעבור עבירה נוספת על סעיף 144 לחוק העונשין.

3. לצד האמור, אורה על קנס בסך 2,500 ₪ שישולם בחמישה תשלומים מיום 1.3.19. באי תשלום, ייאסר בשל כך ל-25 יום.

ניתן היום, כ"ו טבת תשע"ט, 3 ינואר 2019, במעמד הצדדים.

חתימה